

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στην πρόταση νόμου «Τροποποίηση του ν. 3126/2003 (Α' 66)»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Ένα από τα διαρκή και διαπρύσιας έντασης ζητήματα, που απασχολεί δίκαια για αρκετές δεκαετίες την ελληνική κοινωνία υπό κριτικό πρίσμα έναντι της πολιτείας, αποτελεί η εφαρμογή του νόμου περί Ευθύνης Υπουργών, όπως αυτός εδράζεται στο άρθρο 86 του Συντάγματος. Είναι γεγονός αδιαμφισβήτητο, πως η άνω Συνταγματική Διάταξη πρέπει να είναι από εκείνες, που θα αναθεωρηθούν στην επόμενη Συνταγματική Αναθεώρηση. Ωστόσο, πολλακίς έως σήμερα έχει υπάρξει έντονη κοινωνική κριτική για ενδεχόμενη συγκάλυψη από πλευράς της νομοθετικής εξουσίας, ήτοι της Βουλής, σχετικά με ποινικές ευθύνες προσώπων της εκτελεστικής εξουσίας.

Ένα εκ των κυρίαρχων ουσιαστικών και νομικών ζητημάτων στο πεδίο της ευθύνης των Υπουργών είναι και το κατά πόσο μία πράξη εντάσσεται στο στενό πυρήνα των πράξεων, που εκτελούνται μέσα στα αυστηρά καθοριζόμενα όρια των Μελών της Κυβέρνησης και των Υφυπουργών, ώστε επέκεινα να θεωρείται, ότι η πράξη ή η παράλειψη αυτή τελέσθηκε «ΚΑΤΑ» την άσκηση των καθηκόντων τους, ή αντίθετα εκτός και επ' ευκαιρία αυτών.

Είναι πρόδηλο, πως η πιο πάνω διάκριση του πεδίου, στα όρια του οποίου εντάσσεται η πράξη ή η παράλειψη, που τελέσθηκε, αποτελεί κρίσιμη προϋπόθεση, η οποία πρέπει να διαγνωσθεί από τον εφαρμοστή του νόμου, είτε κατά την ποινική προδικασία, είτε κατά την κύρια διαδικασία, προκειμένου να παραχθεί η κρίση για την εφαρμογή ή όχι του ειδικού ποινικού συστήματος κρίσης πράξεων ή παραλείψεων μελών της Κυβέρνησης και Υφυπουργών, καθώς το άρθρο 86 παράγραφος 1 του Συντάγματος, όπως και ο εφαρμοστικός νόμος αυτού, ήτοι το άρθρο 1 του ν. 3126/2003, σαφώς οριοθετούν την επιφυλασσομένη από αυτό ειδική ποινική μεταχείριση ΜΟΝΟ στα αδικήματα εκείνα, που τελέσθηκαν «ΚΑΤΑ» την άσκηση των καθηκόντων των προσώπων αυτών.

Για το λογόν αυτόν καθίσταται επιτακτική η ανάγκη της, σύμφωνα με το άρθρο 77 παράγραφος 1 του Συντάγματος, αποσαφήνισης με ερμηνευτική διάταξη νόμου των κρίσιμων εγκλημάτων, που απαντώνται στα διεθνή ποινικά χρονικά του πεδίου της διαφθοράς Πολιτικών Αξιωματούχων και τελούνται όχι «κατά», αλλά ΕΚΤΟΣ και ΕΠ' ΕΥΚΑΙΡΙΑ της άσκησης των καθηκόντων των Μελών των Κυβερνήσεων και των Υφυπουργών.

Τέτοια εγκλήματα προδήλως είναι αυτά, που περιγράφονται στο άρθρο 159 του ποινικού κώδικα ως Δωροληψία Πολιτικών Αξιωματούχων και εκείνα, που περιγράφονται στα άρθρα 2 και 3 του ν. 3691/2008 περί Παράνομης Νομιμοποίησης εσόδων από Εγκληματικές δραστη-

ριότητες, τα οποία πρέπει να εκδικάζονται από την Τακτική Ποινική Δικαιοσύνη με την τακτική διαδικασία.

Για τους πιο πάνω λόγους προτείνουμε την ακόλουθη διάταξη νόμου.

Αθήνα, 13 Φεβρουαρίου 2018

ΟΙ ΠΡΟΤΕΙΝΟΝΤΕΣ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ

Πάνος Καμμένος
Κωνσταντίνος Ζουράρις
Δημήτριος Καμμένος
Κωνσταντίνος Κατσίκης
Βασίλειος Κόκκαλης
Μαρία Κόλλια - Τσαρουχά
Έλενα Κουντουρά
Γεώργιος Λαζαρίδης
Αθανάσιος Παπαχριστόπουλος

ΠΡΟΤΑΣΗ ΝΟΜΟΥ

Τροποποίηση του ν. 3126/2003 (Α' 66)

Προστίθεται παράγραφος 4, μετά την τρίτη παράγραφο του άρθρου 1 του ν. 3126/2003, όπως σήμερα ισχύει, ως εξής:

«4. Το έγκλημα της δωροληψίας των πολιτικών αξιωματούχων του άρθρου 159 ΠΚ, ή της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομη εγκληματική δραστηριότητα των άρθρων 2 και 3 του ν. 3691/2008, τελούμενα από οποιονδήποτε πολιτικό αξιωματούχο από τους περιγραφόμενους στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου αυτού, δεν συγκαταλέγονται σε εκείνα που τελούνται κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.»

Αθήνα, 13 Φεβρουαρίου 2018

ΟΙ ΠΡΟΤΕΙΝΟΝΤΕΣ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ

Πάνος Καμμένος
Κωνσταντίνος Ζουράρις
Δημήτριος Καμμένος
Κωνσταντίνος Κατσίκης
Βασίλειος Κόκκαλης
Μαρία Κόλλια - Τσαρουχά
Έλενα Κουντουρά
Γεώργιος Λαζαρίδης
Αθανάσιος Παπαχριστόπουλος